

Když dě-ve-čka hu-sy pá-sla, když dě-ve-čka hu-sy pá-sla, če-rve-nú pan-tli-čku na-šla.

[: Když děvečka huse pásla, :]
červenó pantličku našla.

Jak ju matka uviděla,
metličku jí z ruk vydřela.

Kolik vlásků přeložila,
tolik slozé uželila.⁴⁾

A když našla, skovala ju,
přišel milé, dala mu ju.

Hybaj, dcero uplakaná,
néseš mýho doma hodná.²⁾

A když došli tmavých lesů,
rozťal ju na devět kusů.⁵⁾

Tu máš, milé, našu lásku,
všem mládencům na vokážku.

Na synečka zavolala,
křivdu jemu žalovala.³⁾

Tu máš, milá, ulevení,
za na matku naříkání.

Když děvečka huse pásla,
červené šáteček¹⁾ našla.

Trp, má milá, pokud můžeš,
šak dlóho trpět nebudeš.

Seber, milé, kosti moje,
hoď je do hluboké zmole.

Do půlnoce vyšívala,
od půlnoce zametala.

Seber sobě co je tvýho,
půdem do kraja cezího.

Vezmi, milé, šatu bílú,
a zakrý mó krev nevinnú.⁶⁾

Když sedničku zametala,
slozama ju polívala.

A když přišli na trávníčky:
Pohledni mně do hlavičky.

Aby vrany nekvákaly,
černý voči neplakaly.⁷⁾

1) pěkné bílé šátek.

je čas, bys smrt podstúpila.

5) A jak přišli přes ty lesy,
roztrhnul ju na tři kusy.

2) Nepolívé ju slozama,
máš vodičku za dveřama.

Co bych se já mohl ženit,
mojí matce vůlu splnit.

6) Nasekej doubí zeleného,
přikrej mé nevinné tělo. (*U Telče*)

3) Šla milému žalovati:
Zlá, synečku, zlá tvá máti.

U Hodonína tak:

7) Ale vrany předc kvákaly,
černý voči předc plakaly.

4) Jak do pole přicházeli,
byl syneček v zlém domnění.

Dovedeu ju na kraj lesa:
Moja miuá, rozpleť sa.

Cobych sa já rozpleťaua?
Víněk sem si zachovaua.

Požehnaj se, Anko milá,

114. NAVRÁTILEC

Z míst různých. Mel. z Rajhradu. Zp. II. 382. Erlach III. 140. Karadž. 269. 270. Uraz. I. 60. 61. Luž. I. 72. II. 27. Mein. 243

Když sy-neček na vojnu vzal, když syneček na vo-jnu vzal, své panence při-ka-zo-val, své panence při-ka-zo-val.

[: Když syneček na vojnu vzal, :]
[: své panence prikazoval, :]

Neviděla tam žádného,
jenom vojáčka samého.

Zkazuju mu toli štěstí,
co je v tom háječku listí.

aby se mu nevdávala,
sedum roků naň čekala.

A kde je on, ten můj milý,
můj syneček roztomilý?

Zkazuju mu toli zdraví,
co je na trávníčku trávy.

A když bylo v sedmém roce,
žala trávu při potoce.

Tvůj milý se včera ženil,
já sem na jeho svadbě byl.

Na trávníčku tráva drobná,
spočítat ju není možná.

Když našla, navázala,
po polu se ohlíkala.

Co mu zkážeš, Andulenko,
pěkná kulatá huběnko?

Zkazuju mu na tisíce,
aby ušel šibenice.